

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1268/06
28.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tuženog JP "BB", radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž.br. 28/05 od 29.12.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 28.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž.br. 28/05 od 29.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Jagodini P. broj 513/2005 od 7.07.2005. godine stavom I izreke, tuženi je obavezan da tužiocu na ime naknade materijalne štete zbog nestanka putničkog automobila marke "Mercedes" tip 200 E, registarske oznake __, godine proizvodnje 1993, sa parking placa "ĐĐ" u DD, isplati novčani iznos od 554.273,31 dinar sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na taj iznos počev od 10.08.2001. godine do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana prijema otpis presude. Stavom II izreke tuženi je obavezan da tužiocu na ime naknade troškova spora isplati iznos od 104.668,00 dinara u istom paricionom roku.

Pravosnažnom drugostepenom presudom Okružnog suda u Jagodini Gž broj 28/05 od 29.12.2005. godine preinačena je presuda Opštinskog suda u Jagodini P. broj 513/2005 od 7.07.2005. godine, tako što je odbijen tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da mu tuženi na ime naknade materijalne štete zbog nestanka putničkog automobila marke "Mercedes" tip 200 E, registarske oznake __, godina proizvodnje 1993, sa parking placa "ĐĐ" u DD, isplati novčani iznos od 554.273,31 dinar zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos počev od 10.08.2001. godine pa do konačne isplate i odlučeno da svaka strana snosi svoje troškove.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je podneo odgovor na reviziju, sa predlogom da se ona odbije.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao: da revizija nije osnovana stoga što njenim donošenjem nije učinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda iz tačke 12. citirane zakonske odredbe na koju se ukazuje revizijom jer su razlozi njenog obrazloženja jasni, a nisu kontradiktorni stanju u spisima.

Nije osnovan ni revizijski razlog o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio vlasnik motornog vozila marke "Mercedes" tip 200 E, registarske oznake 518 AN, godine proizvodnje 1993, koje je nestalo dana 10.08.2001. godine nešto pre 13 časova sa parking prostora "ĐĐ" u DD, kao posebnog javnog prostora uređenog za parkiranje vozila, gde ga je tužilac tog dana oko 12 časova parkirao plativši za to parkiranje 10 dinara, zašta je dobio kupon za vozilo, serija 2 broj 099300, da je platio tih 10,00 dinara na ime takse za parkiranje vozila. Tužilac je odmah prijavio nadležnom SUP-u Jagodina nestanak svog motornog vozila čija novčana protivvrednost na dan nestanka, po nalazu i mišljenju sudskog veštaka iznosi 554.273,31 dinara.

Na bazi izloženog utvrđenog činjeničnog stanja, u kontekstu ispravnog pravnog stanovišta o pasivnoj legitimaciji tuženog jer su mu Odlukom izvršnog odbora Skupštine opštine Jagodina od 19.08.1999. godine (članom 1) povereni poslovi na održavanju i upravljanju parking prostorima u Opštini Jagodina; pravilno je drugostepeni sud pobijanom presudom odbio tužbeni zahtev tužioca, sa materijalno-pravnom argumentacijom koju prihvata i Vrhovni sud. Naime, obzirom da je tužilac plativši tuženom predmetnom prilikom iznos od 10,00 dinara na ime takse za parkiranje vozila i to na posebnom javnom prostoru uređenom za parkiranje, platio samo naknadu za parkiranje. Saglasivši se na taj način sa korišćenjem isključivo te usluge parkiranja vozila u smislu članova 2. stav 2. i 8. stav 1. Pravilnika o parkiranju, uklanjanju i čuvanju nepravilno parkiranih, neispravnih i havarisanih motornih vozila i građevinskog materijala sa saobraćajnih i drugih javnih površina na teritoriji Grada Svetozareva (Jagodine) od 24.04.1992. godine. Sledom čega mu ne pripada tražena novčana naknada pretrpljene materijalne štete koja bi proizašla samo iz tuženikove obaveze čuvanja i obezbeđenja parkiranih vozila na takvom parkiralištu, koju on međutim u konkretnom slučaju nije imao. Stoga sa pravnog aspekta Vrhovnog suda ne

postoji uzročno-posledična veza između nastale materijalne štete u imovini tužioca i ponašanja odnosno delatnosti tuženog, da bi on bio odgovoran za nastalu štetu shodno odredbi člana 154. Zakona o obligacionim odnosima.

Upravo u tom relevantnom kontekstu nepreuzete tužnikove obaveze čuvanja i obezbeđivanja parkiranih vozila, bez značaja je tužiočev revizijski navod da je do krađe njegovog vozila predmetnom prilikom došlo krivicom radnika tuženog koji je napustio svoje radno mesto pre isteka svog radnog vremena.

Tužilac neosnovano napada pravilnost pobijane drugosstepene presude revizijskim isticanjem da je predmetno parkiralište bilo ograđeno, sa rampom na ulazu i kućicom za radnika koji je naplaćivao parkiranje, tvrdeći da je sve to kod njega stvorilo utisak da su na tom parkiralištu preduzete mere čuvanja i obezbeđenja od krađa. Stoga što se takvo subjektivno uverenje suštinski razlikuje od faktičkog stanja stvari: parkirališta uređenog samo za parkiranje vozila, o čijoj funkciji tužilac uostalom nije ni mogao biti u sumnji plativši 10,00 dinara samo za parkiranje svog vozila, zašta je dobio kupon kojim je bio obavešten šta je ustvari platio.

Prema tome, kako tuženi (sa izloženih razloga) nije preuzeo i obavezu čuvanja tužiočevog putničkog vozila; to i sa pravnog stanovišta Vrhovnog suda u ovom slučaju nije bilo mesta primeni odredbi ugovora o ostavi iz članova 712-728. ZOO. Zbog toga je neosnovan tužiočev revizijski navod o pogrešnoj primeni materijalnog prava zbog neprimenjivanja citiranih odredbi ugovora o ostavi.

Pravilno je doneta i odluka o troškovima spora u smislu člana 149. stav 1. ZPP.

Sa svih izloženih razloga Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude primenom članova 405. stav 1. u vezi člana 491. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc